

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 635/2020
03.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Драгомира Милојевића, Милунке Цветковић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела ометање правде из члана 336 б став 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Рудина Лагунцића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 807/19 од 10.12.2019. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 36/20 од 20.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 03.09.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Рудина Лагунцића поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 807/19 од 10.12.2019. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 36/20 од 20.02.2020. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Основног суда у Старој Пазови К 807/19 од 10.12.2019. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела ометање правде из члана 336 б став 2. КЗ, за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 2 године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, и осуђен је на новчану казну у износу од 50.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде и одређено да уколико окривљени новчану казну не плати у наведеном року, суд ће исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом на основу одредбе члана 264. у вези члана 261. и члана 262. ЗКП окривљени АА обавезан је да у року од 15 дана по правноснажности пресуде и под претњом принудног извршења плати трошкове кривичног поступка у износу од 10.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 36/20 од 20.02.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, па је пресуда Основног суда у Старој Пазови К 807/19 од 10.12.2019. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Рудин Лагунцић због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), повреда закона из члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП, а из образложења произилази да је захтев поднет и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или побијане пресуде преиначи у целини и окривљеног ослободи, јер није доказано да је наведено кривично дело извршио (уз навођење и другог кривичног дела за које није осуђен наведеним пресудама), а да се о трошковима поступка одлучи у складу са законом.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношења одлуке (чл. 488. став 2. ЗКП).

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да је побијаним пресудама повређен објективни идентитет оптужбе на тај начин што је првостепени суд изменио оптужни акт у битном делу, када је уместо речи „Како те није срамота кога заступаш, зар се не бојиш бога? Вас адвокате све треба побити“ навео да је окривљени изговорио „Како те није срамота да заступаш ту породицу“ и „Адвокате треба побити“, па је на наведени начин учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА, истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да на наведени начин оптужба није прекорачена (страна 2. став 6 образложења другостепене пресуде) које Врховни касациони суд у свему прихватио и у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Бранилац окривљеног АА у свом захтеву наводи да из изреке и образложења првостепене пресуде не произилази да је окривљени оштећеном упутио било какве озбиљне и конкретне претње, нити да га је на други начин ометао у вршењу адвокатске службе, чиме је учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Одредбом члана 336 б став 2. КЗ прописано је да ко увредом, силом, претњом или на други начин омета или спречи судију, јавног тужиоца, заменика јавног тужиоца или адвоката у вршењу судијске, тужилачке функције или адвокатске службе, казниће се затвором од 6 месеци до 5 година и новчаном казном.

Из изреке првостепене пресуде у односу на коју је поднет захтев за заштиту законитости произилази да је окривљени АА у време и на месту ближе описаном у изреци ометао адвоката оштећеног ББ у вршењу адвокатске службе-поступања у предмету Основног суда у Старој Пазови П-1682/13 у којем оштећени врши функцију пуномоћника тужиоца, док је окривљени тужени у том поступку, тако што је пришао оштећеном и рекао му „Како те није срамота да заступаш ту породицу“, па је више пута у просторијама локала поновио „Адвокате треба побити“, што је оштећени чуо.

По налажењу Врховног касационог суда, изрека првостепене пресуде садржи све субјективне и објективне елементе кривичног дела ометање правде из члана 336б. став 2. КЗ, за које је окривљени АА оглашен кривим - оштећеном је упутио речи „Како те није срамота да заступаш ту породицу“ као и „Адвокате треба побити“-тј. вређао га је и претио му - па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, којима се на наведени начин указује да су побијане пресуде донете уз повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, од стране овога суда оцењени као неосновани.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену истакнутих битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП које произилазе из садржине захтева, обзиром да наведене повреде не представљају законом прописане разлоге због којих окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости.

Врховни касациони суд се није упуштао ни у оцену истакнутих битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1), 4), 7), 8) и 10) и став 2. тачка 1) ЗКП, као ни у оцену повреда закона из члана 439. тачка 2) и 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП обзиром да наведене повреде нису образложене.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић